

Tváříš se hochu trochu jako když ti v lochu držeš místo

Sucho v krku na úprku zdá se někdy noční můry

Tak jako molekuly míjej se a potom a srážej  
Bloudí miliony lidí světem křížem krážem  
Možná až mi šlápneš na kabát, tak otočím se  
Vystřelím otázku a půjde mi o to čím jsem tu já...

Komu záleží na tom, zda svět se pořád správně točí  
Že v jedné ze sta křižovatek ve vesmíru neodbočí  
Co když jsme se zastavili, nebo třeba jedem zpátky  
A pan Galileo už tu není, aby četl mezi řádky

Co když ztratili jsme třetí rozměr pod vlastní vahou  
Matička Země splaskla, je z ní placka a svět je Prahou  
Tak až si neuvidíš dál než na svou špičku nosu  
Převezmeš hlavní roli za zemskou osu...

Budem jak molekuly potom míjet se a srážet  
A jako všichni lidi kolem bloudit světem křížem krážem  
Možná až mi šlápneš na kabát, tak otočím se  
Vystřelím otázku a půjde mi o to čím jsem tu já...